

Latyakos gyalogtúra a Nagy-Hagymásra

2021. szeptember 25.

Amikor Laczkó-Szentmiklósi Árpád tanárúr szólt erről a túralehetőségről, melyben az Egyes-kőhöz, majd a Nagy-Hagymáshoz mentünk el, sokan már egyből tudtuk, hogy nem halaszthatjuk el ezt a remek lehetőséget.

Hamar el is jött a túra napja. Mindenki kissé fáradtan érkezett a buszmegállóhoz, ám amint megérkeztünk Szép-patakához, mindenki újult erővel látott neki a meredek dombok megmászásához. Itt megemlíteném, hogy pár társam túlságosan nagy lökettel indult neki, így a felvezető úton történt némi kisebb esés is. Utunk egy idő után a fák közé vezetett, ahol csúszós kövekkel kellett megbirkóznunk, viszont az elénk türemkedő táj mindent kárpótolt. Néha bele tudtunk merülni a természet csendjébe, melyet máskor a nem föltétlenül kívánt mulatós zene váltott fel. Amint felértünk az Egyes-kőhöz, rögtön nekiláttunk enni, és forró csokit inni, hiszen a menedékháznál lévő kies ajánlatnak senki sem tudott ellenállni. Amint elfogyasztottuk a forró csokit, egy kiskutyával rögtön elindultunk a Nagy-Hagymás felé, melyhez egy latyakos út vezetett. Amint felértünk rögtön feljegyeztük az emlékfüzetbe a túracsoportunkat, majd a hegy csúcsán készítettünk egy csoportképet, melyet szappanbuborékok díszítenek egy másik csoportnak köszönhetően. A kilátás káprázatos volt, rengeteget merengtünk benne, a fenyők és a kisebb-nagyobb szikladarabok egy csodálatos képet alkottak előttünk.

Hamarosan vissza is fordultunk. Az Egyes-kőnél is elkészítettünk egy csoportképet, majd siettünk a busz felé, amit kicsit megvárattattunk, akármennyire is el akartuk érni. Bátran állíthatom, hogy a megtett túra mindenkinek egy örök, boldog emlék marad.

Szabó Anna VIII.A

